

2. Ó, mily szent az az indulat, / Mely veled örömet mulat,
Ó, Jézus, üdvösség forrása!
Boldog, akit hívsz magadhoz, / Méltóztatsz szent asztalodhoz,
Hogy kegyelmed jelét ott lássa.
Bizony, boldog az oly ember, / Ki nálad kedvességet nyer.
3. Mert érdemedben részesül, / Teveled, Uram, egyesül,
Ki hű tagja e vendégségnek.
Mint a bort s kenyeret veszi, / Akképp részesévé teszi
A hite őt az üdvösségnek,
Melyhez ártatlan Jézusunk / Vére által vagyon jussunk.
4. Azért, kit bűnök rongálnak, / Járulj e kegyes Királynak
Víg örömmel szent asztalához!
Nem vet el ez irgalmas szív, / Mert könyörülő, igaz, hív,
Bátran folyamodj oltalmához:
Bévesz sebe rejtekébe, / Mint ígéri szent jelébe.
5. Nincs is egyébben oltalmunk, / Reménységünk, bizodalunk,
Édes Jézus, hanem csak benned.
Szállj hozzánk, kedves vendégünk, / Oltsd meg nagy lelki
éhségünk,
Mert eledelünk csak érdemed;
Szívünket, ímé, kitárjuk, / Szentségedet várván várjuk.